

Sygn. akt V U 951/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku S. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania S. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 15 listopada 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt VU 951 /17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 15 listopada 2017r. - znak (...) - odmówił S. G. prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

W uzasadnieniu strona pozwana podała ,iż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , gdyż - na dzień 1 stycznia 1999r. - nie udokumentował wymaganego okresu pracy w wymiarze łącznym 25 lat .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. uznał S. G. - na dzień 01 stycznia 1999r. - staż pracy w łącznym wymiarze 24 lat i 05 dni .

Organ rentowy nie uznał S. G. do stażu pracy – liczonego na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej okresów :

1. urlopów pokontraktowych:

- 17 listopada 1985r. - 15 kwietnia 1986r. ,

- 27 stycznia 1990r. – 06 luty 1990r.,

- 01 grudnia 1991r.- 25 stycznia 1992r.,

2. okresów urlopów bezpłatnych :

- 16 listopada 1987r. – 31 marca 1988r. ;

- 07 lutego 1990r.- 18 lutego 1990r.;

- 26 stycznia 1992r.-14 kwietnia 1992r.,

- 08-27 lutego 1993r.,

- 01 marca 1993r.-02 kwietnia 1993r.;

- 05-30 kwietnia 1993r.,

- 05 maja 1993r.-04 czerwca 1993r.,

- 08 lipca 1993r.-21 sierpnia 1993r.,

- 02 października 1993r.

- 14-16 października 1993r.,

- 12 listopada 1993r.,

- 22-26 listopada 1993r. ,

24-31 grudnia 1993r.,

- 07 marca – 30 września 1994r. .

Odwołanie od powyższej decyzji złożył S. G. , w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie jemu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych .

W uzasadnieniu skarżący podał, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej posiada – na dzień 01 stycznia 1999r. - wymagany przepisami okres zatrudnienia w wymiarze łącznym 25 lat .

Wnioskodawca domagał się wliczenia do stażu ubezpieczeniowego uprawniającego do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej urlopów pokontraktowych oraz miesięcy : sierpnia i września 1994r. kiedy mając udzielony urlop bezpłatny na 6 miesięcy przez w/w miesiące pracował , co wynika z kartotek zarobkowych znajdujących się w aktach osobowych .

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podtrzymała w całości argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. G. urodził się dnia (...)

Skarżący wiek emerytalny 60 lat osiągnął dnia (...).

W dniu 16 października 2017r. S. G. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych .

W okresie od 08 listopada 1979r. do 25 stycznia 1992r. wnioskodawca zatrudniony był w (...) jako monter konstrukcji stalowych na wysokości .

W okresie zatrudnienia wnioskodawca przebywał na kontraktach :

- od 30 kwietnia 1983r. do 16 listopada 1985r.,

- od 17 lipca 1989r. do 26 stycznia 1990r.

- od 01 kwietnia 1990r. do 30 listopada 1991r.

Wyliczając staż pracy na dzień 01 stycznia 1999r. ZUS zaliczył wnioskodawcy z tego okresu okres zatrudnienia na terenie kraju u w/w pracodawcy razem z okresem pracy na kontrakcie , na który wnioskodawca był kierowany przez Oddział Eksportu pracodawcy . Były to okresy :

- 08 listopada 1979r. – 16 listopada 1985r. ,

- 01 kwietnia 1988r. – 26 stycznia 1990r.,

- 19 lutego 1990r. – 30 listopada 1991r. .

W okresie od 26 stycznia 1992r. do 30 listopada 1999r. wnioskodawca zatrudniony był (...) jako monter konstrukcji stalowych .

W dniu 30 listopada 1999r. zakład pracy wystawił świadectwo pracy , w którym wskazał okresy nieskładkowe , przypadające od dnia 13 grudnia 1995r. z przerwami do 25 stycznia 1998r.

dowody:

- akta emerytalne tom I k : 1-61,

- akta osobowe wnioskodawcy dotyczące okresów zatrudnienia od 08.11.1979r. do 30.11.1999r.,

- zeznania świadków : protokół rozprawy z dnia 28.03.2018r. :M. D. k.22-23 00:23:44- 00:41:40, M. G. k. 23-00:44:55- 00:53:18 ; protokół rozprawy z dnia 11.07.2018r.: J. T. k. 44-45 - 00:04:33-00:28:51; J. K. k.45 – 00:29:54-00:44:15; protokół rozprawy z dnia 24.10.2018r. : M. W. k. 48 00:06:18- 00:16:51;

- przesłuchanie wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 24.10. 2018r .k.49 00:17:48 i następne .

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie .

Zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r. , poz. 1383 z późniejszymi zmianami) - urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 , jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. dnia 1 stycznia 1999r. osiągnęli :

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz ,
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn- (ust. 1) .

Emerytura – zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 art. 184 ustawy emerytalnej – przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych

na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

Art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi, że ubezpieczonym, urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 cytowanej ustawy.

Zgodnie z treścią § 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 18 lutego 1983r., Nr 8 poz. 43 z późniejszymi zmianami) – za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 25 lat dla mężczyzn.

Jak wynika treści akt ubezpieczeniowych – okres bezsporny uznany przez organ rentowy przy wydaniu decyzji to 24 lat i 05 dni – wymieniony na kartach zatrudnienia – karty 58 i 60 akt emerytalnych.

Spornym pozostawały okresy urlopów pokontraktowych i urlopów bezpłatnych wymienionych w części wstępnej niniejszego uzasadnienia.

Wnioskodawca składając odwołanie od decyzji domagał się zaliczenia tych okresów do stażu pracy – wyliczanego na dzień 01 stycznia 1999r.

Organ rentowy twierdził, iż brak jest podstaw prawnych do zaliczenia spornych okresów do ogólnego stażu pracy skarżącego uprawniającego do nabycia prawa do emerytury z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Rozpoznając spór między stronami sąd zwrócił uwagę na fakt, że art. 6 i 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wymienia w sposób wyczerpujący okresy jakie zaliczane są do stażu pracy jako okresy składkowe i nieskładkowe. Wśród nich nie są wymienione urlopy pokontraktowe z tytułu wydłużonego czasu pracy na kontrakcie oraz urlopy bezpłatne.

Ponadto sporne okresy urlopów pokontraktowych wynoszą łącznie zaledwie 06 miesięcy i 24 dni tj. od 17 listopada 1985r. do 15 kwietnia 1986r. – 04 miesiące i 29 dni ;od 27 stycznia 1990r. do 06 lutego 1990r.(10 dni) i od 01 grudnia 1991r. do 25 stycznia 1992r. (01 miesiąc i 25 dni).

W ocenie Sądu wnioskodawca na dzień 01 stycznia 1999r. legitymował się stażem ubezpieczeniowym w łącznym wymiarze 24 lata i 05 dni.

Do stażu ubezpieczeniowego nie można bowiem doliczyć okres pracy wnioskodawcy podczas urlopu bezpłatnego w sierpniu i we wrześniu 1994r. Urlop ten udzielony został z tytułu braku zleceń dla zakładu pracy i został uwzględniony – na co wskazuje organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji – w świadectwie pracy z dnia 16 października 1994r. (karta 16 akt emerytalnych). Wprawdzie w aktach ubezpieczeniowych na karcie 35 znajduje się kartoteka zarobkowa, w której pod pozycją 6 znajduje się liczba dni urlopu, ale brak adnotacji czy jest to urlop bezpłatny czy urlop wypoczynkowy. Z kolei w górze karty wskazano, że do dnia 30 września 1994r. wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

W konsekwencji sąd uznał, że nie został spełniony – po stronie wnioskodawcy - warunek określony w par. 3 wyżej wymienionego Rozporządzenia Rady Ministrów, a dotyczący udokumentowania 25-letniego okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Reasumując na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego sąd oddalił odwołanie , gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .